

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 60.117/3
van 22 september 2016

over

een ontwerp van besluit Vlaamse Regering ‘tot wijziging van diverse besluiten van de Vlaamse Regering ter uitvoering van het decreet van 16 juni 2006 betreffende de begeleiding van de scheepvaart op de maritieme toegangswegen en de organisatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum’

Op 15 september 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit Vlaamse Regering ‘tot wijziging van diverse besluiten van de Vlaamse Regering ter uitvoering van het decreet van 16 juni 2006 betreffende de begeleiding van de scheepvaart op de maritieme toegangswegen en de organisatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 20 september 2016. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Jan VELAERS, assessor, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Dries VAN EECKHOUTTE, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 22 september 2016.

*

ONTVANKELIJKHEID VAN DE ADVIESAANVRAAG

Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

Door te eisen dat de adviesaanvragen met een termijn van vijf werkdagen van een “bijzondere” motivering worden voorzien, heeft de wetgever tot uiting gebracht dat hij wil dat alleen in uitzonderlijke gevallen verzocht wordt om mededeling van het advies binnen die uitzonderlijk korte termijn. De aanvrager moet derhalve pertinente en voldoende concrete gegevens aanbrengen die het aannemelijk maken dat de ontworpen regeling dermate spoedeisend is dat noodzakelijkerwijze een beroep moet worden gedaan op de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State (advies mede te delen binnen een termijn van vijf werkdagen) en waarom, op het ogenblik van de adviesaanvraag, geen beroep kon worden gedaan op de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State (advies mede te delen binnen een termijn van dertig dagen).

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd door de omstandigheid

“dat België op 28 januari 2016 door de Europese Commissie in gebreke werd gesteld wegens het niet tijdig omzetten van de Europese Richtlijn 2014/100/EU tot wijziging van Richtlijn 2002/59/EG betreffende de invoering van een communautair monitorings- en informatiesysteem voor de zeescheepvaart in de Belgische wetgeving”.

Een ingebrekestelling door de Europese Commissie waarin deze België verzoekt om zijn wetgeving te wijzigen, verantwoordt op zich niet dat een beroep wordt gedaan op de spoedprocedure. Die schriftelijke aanmaning is immers slechts de eerste stap van de inbreukprocedure waarin artikel 258 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: VWEU) voorziet. Het is pas nadat de Europese Commissie een met redenen omkleed advies uitbrengt dat zij, indien de betrokken staat dit advies niet binnen de door de Commissie vastgestelde termijn opvolgt, de zaak aanhangig kan maken bij het Hof van Justitie van de Europese Unie (artikel 258, tweede alinea, van het VWEU).

De ingebrekestelling – die niet aan de afdeling Wetgeving is voorgelegd – zou overigens dateren van begin dit jaar, wat evenzeer een mogelijke spoedeisendheid tegenspreekt.

Inzonderheid moet worden vastgesteld dat geen bijzondere omstandigheden worden aangevoerd die zouden maken dat niet kan worden volstaan met een advies binnen dertig kalenderdagen.

Gelet op het voorgaande is de adviesaanvraag niet ontvankelijk.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Jo BAERT